

PROOEMIUM.

De Natura & Constitutione Ethicæ.

1. *Ἠθικολογία* Ethica dicitur ἀπὸ τῆς ἔθους, à consuetudine, seu assuefactione, propterea, quod consuetudine, id est, crebro usu & assiduo exercitio mores induamus & conformemur; Vel dicitur ἀπὸ τῶν ἠθῶν, à moribus, propterea quod circa mores ad honestatem informandos & efformandos tota occupata.

I. Nomen, circa quod 2. observ.

2. Ὀμωνυμία. Vocabulum ETHICÆ sumitur dupliciter

Generaliter, pro tota Philosophia practica, *cujus ambitu* Ethica specialiter sic dicta & Politica, & Oeconomica comprehenduntur.

Specialiter, pro prima Philosophiæ practicae parte, quæ generalia de virtute & summo bono præcepta explicat. *In qua significatione hoc loco accipitur.* Dicitur etiam Philosophia moralis, item civilis, doctrina de moribus.

II. *Quid sit?* R. ETHICA est prudentia hominem ita virtutibus informans, ut summo fruatur bono. *Præcorius in proem. Theatr. Eth. vel ETHICA est practica Philosophiæ pars absoluta de summo hominis civilis bono assequendo.* Donaldsonus lib. 1. Synop. Philos. Mor. c. 1.

III. *Subjectum*, sive *Objectum* est homo, quatenus civiliter beandus, h. e. quatenus homo bono privatus est, & eidem recipiendo aptus. Idoneus auditor hujus disciplinæ non potest esse quisvis, cujus aras aliarum disciplinarum capax est, sed ille demum, qui præterea etiam rectè natus & educatus est, ut non tantum aliquod discrimen honestorum & turpium jam norit, sed & affectus nonnihil sit ad animi affectus refrenandos. Horneus l. 1. civilis doctr. de moribus c. 2. §. 8.

Primarius, est vel

Internus, est hominum bonis moribus seu virtutibus informare, vel instruere intellectum, quomodo is appetitum possit ac debeat regere.

Externus, est summa hac in vita felicitas sive Summum Bonum.

IV. *Finis*, qui est vel

Secundarius seu Usus. Ethica, prodest

1. Homini, quoad seipsum, ut homo seipsum cognoscat.

2. Homini, quoad alios, ut cum iis vivat justè, amicè, honestè, liberaliter, &c.

3. Aliis scientiis & facultatibus. *Ubi desinit Ethicus, ibi incipit Ictus.*

V. *Divisio.* Partes Ethicæ sunt duæ

1. *Εὐδαιμονολογία*, quæ agit de fine, nempe de beatitudine seu Summo Bono. *vide pag. 2.*

2. *Ἀρετολογία*, quæ agit de virtutibus seu mediis ad Summum Bonum ducentibus. *vide pag. 4.*

A 2

DE NATURA & CONSTITUTIONE ETHICÆ V. not.